



Suomi – IMF:n neljännen sopimusartiklan mukainen konsultaatio vuonna 2022

Yhteenveto loppulausunnosta

Hallitus on luotsannut Suomen onnistuneesti läpi pandemian ja toteuttanut rakenteellisia uudistuksia työllisyyden ja tuottavuuden voimistamiseksi tavoitteenaan vahvistaa hyvinvointivaltion kestävyttä.

Venäjän sota Ukrainassa on kuitenkin pysäyttänyt Suomen talouden elpymisen ja heikentää talouden näkymiä. Nopea inflaatio, jota energian hinnan voimakas nousu vauhdittaa, syö kotitalouksien ostovoimaa. Tämä puolestaan vähentää luottamusta ja kysyntää. Myös Suomen talouden ulkoinen ympäristö on heikentynyt, mikä vaimentaa kauppaa ja sijoituksia. Suomen talouskasvu pysähtyy ensi vuonna sotaan liittyvien huomattavien riskien vallitessa.

Sota on myös lisännyt julkisten menojen nousupaineita, mikä johtuu tarpeesta vahvistaa turvallisuutta ja osaksi suojata kotitalouksia elinkustannusten nousulta. Ensi vuonna Suomen finanssipolitiikka on lievästi elvyttävää, mikä lisää inflaatiopaineita. Keskipitkällä aikavälillä julkisen talouden näkymien heikkeneminen vie julkisen velan kasvuun ja riskialttiimmalle uralle.

Elvyttävien finanssipolitiikan toimien purkaminen ensi vuonna auttaisi taltuttamaan orastavia inflaatiopaineita. Suomen julkista taloutta on keskipitkällä aikavälillä vakautettava huomattavasti, jotta velkasuhde saadaan kääntymään laskuun ja luodaan tilaa ikäsidonnaisille menoille. Vakauttamisen tulisi olla asteittaista, mutta sen tulisi perustua tarkoin määriteltyyn ja selkeästi viestittyyn keskipitkän aikavälin suunnitelmaan, joka pohjautuu kattavissa meno- ja verokartoituksissa määriteltyihin toimiin.

Suomen on edelleen ensisijaisen tärkeää jatkaa rakenteellisia uudistuksia pitkän aikavälin kasvun vahvistamiseksi. Tällaisia uudistuksia ovat mm. työehtosopimusneuvottelujärjestelmän muutokset, jotka edesauttaisivat sopeutumista sokkeihin.

Suomi on huomattavasti edistynyt siirtymisessä pois fossiilisista polttoaineista. Kunnianhimoisten ja kiitettävien hiilipäästötavoitteiden saavuttaminen edellyttää kuitenkin lisätoimia.

Suomen pankkijärjestelmä on yleisesti ottaen kestävä, sillä se on hyvin pääomitettu ja sen toiminta on kannattavaa. Pankkijärjestelmä on kuitenkin suuri ja pankit keskenään kytkeytyneitä sekä erittäin riippuvaisia lyhytaikaisesta tukkurahoituksesta. Pankkijärjestelmä on myös altis muista Pohjoismaista ja kotitalouksien korkeasta velkaantuneisuudesta aiheutuville riskeille. Näistä syistä on vahvistettava likviditeettipuskureita edelleen, laajennettava makrovakaustilaa ja – kun olosuhteet sen sallivat – tiukennettava pääomavaatimuksia.